

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1032/2015
02.12.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Зорана Таталовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Милом Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Р.Т., због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.Т., адв. М.П., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 5К 1150/14 од 02.04.2015. године и Апелационог суда у Нишу 5Кж1 686/15 од 27.08.2015. године, у седници већа одржаној дана 02.12.2015. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Р.Т., адв. М.П., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Нишу 5К 1150/14 од 02.04.2015. године и Апелационог суда у Нишу 5Кж1 686/15 од 27.08.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу 5К 1150/14 од 02.04.2015. године, окривљени Р.Т. оглашен је кривим због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297. став 4. у вези члана 289. став 3. у вези става 1. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од једне године и шест месеци.

Окривљени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 10.000,00 динара и на име трошкова Основног јавног тужилаштва у Нишу износ од 81.398,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Према окривљеном Р.Т. изречена је и мера безбедности забране управљања моторним возилом „Д“ категорије у трајању од седам месеци по правноснажности пресуде сходно члану 297. став 5. у вези члана 86. став 1, став 2. и став 4. КЗ.

Оштећени Љ.Д. и Д.Д. ради остваривања имовинскоправног захтева упућени су на парницу.

Пресудом Апелационог суда у Нишу 5Кж1 686/15 од 27.08.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног Р.Т. и пресуда Основног суда у Нишу 5К 1150/14 од 02.04.2015. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног Р.Т., адв. М.П., поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 54. став 3. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, преиначи побијане пресуде у делу одлуке о кривичној санкцији и окривљеном Р.Т. изрекне казну затвора до годину дана и одреди да се иста издржава у просторијама у којима станује или пак исте укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, и у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета са одлукама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног Р.Т., у захтеву за заштиту законитости истиче да је доношењем првостепене и другостепене пресуде повређен кривични закон из члана 439. тачка 3) ЗКП, тако што је одлуком о кривичној санкцији повређена одредба члана 54. став 3. КЗ, јер је првостепени суд приликом изрицања кривичне санкције као отежавајућу околност ценио околност која је обележје кривичног дела, а која не прелази меру потребну за постојање кривичног дела, а Апелациони суд је учинио исту повреду јер је угрожавање заштићеног добра погрешно поистоветио са повредом заштићеног добра, а онда ту повреду заштићеног добра која представља обележје дела, а не прелази меру потребну за постојање кривичног дела, погрешно ценио као једину отежавајућу околност, а Врховни касациони суд овакве наводе захтева оцењује неоснованим.

Наведену повреду закона, браниоци окривљеног Р.Т., већ су истицали у жалбама изјављеним против првостепене пресуде, а другостепени суд је исту отклонио – страна 7 образложења другостепене пресуде, када је нашао да је првостепени суд погрешно као отежавајућу околност ценио последицу извршења овог кривичног дела, јер је смрт једног лица законски елемент бића овог кривичног дела и не може представљати отежавајућу околност.

Из разлога другостепене пресуде произилази да другостепени суд налази да јачина угрожавања заштићеног добра, а која је оцењена као отежавајућа околност у првостепеној пресуди, је таквог значаја, да и без утврђивања и оцене смртне последице, као отежавајуће околности, оправдава врсту и меру кривичне санкције изречене првостепеном пресудом.

Поред изнетог, по налажењу Врховног касационог суда, јачина угрожавања заштићеног добра као отежавајућа околност не садржи само последицу кривичног дела, у конкретном случају смрт једног лица, већ на оцену јачине угрожавања заштићеног добра има утицај и начин и околности под којима је кривично дело извршено, па су супротни наводи захтева по том основу оцењени неоснованим.

Налазећи из изнетих разлога, да побијаним правноснажним пресудама није учињена повреда кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 54. став 3. КЗ, на коју се указује у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник
Мила Ристић,с.р.

Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.